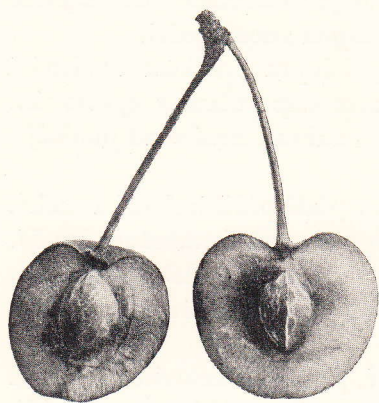

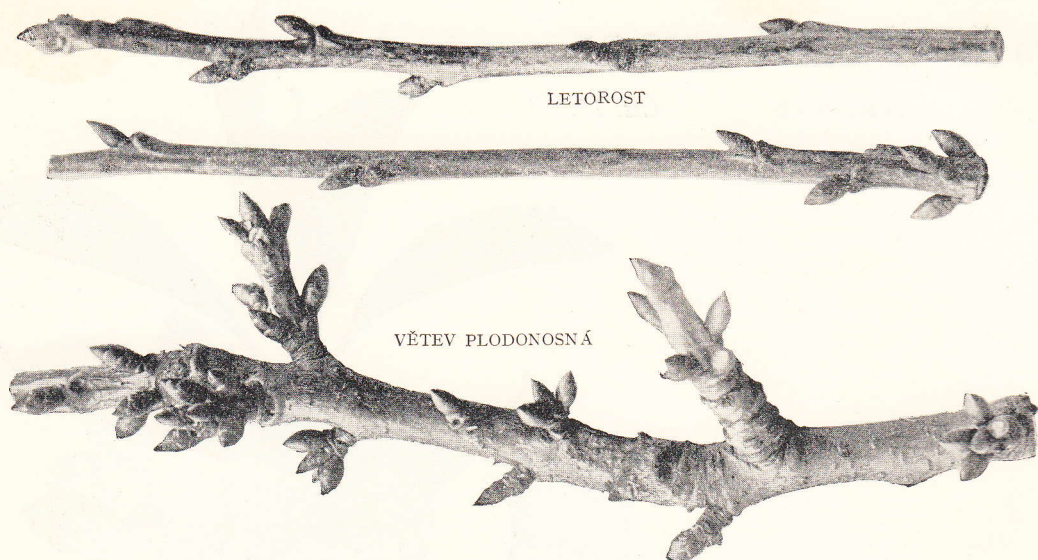
Jan Říha ČESKÉ OVOCE

TŘEŠNĚ

Čís. 18.

SRDCOVKA PŘEÚRODNÁ

SRDCOVKA PŘEÚRODNÁ

PESTRÁ

Ze zahrad Zemského pomologického ústavu v Troji se šíří a zvláště doporučuje pod uvedeným jménem krásná, polovelká a velmi chutná třešně.

Jak a kde asi vznikla, nemohl se dopátrati ani Bláha, ač ji tolik let pozoroval. Za jméno děkuje asi veliké plodnosti: ta bývá mnohdy báječná. Stromy bývají v době, když zraje, úplně červené a listí mizí pod plody. V žádném spise se ani její jméno nenachází, také vedlejšího, v Troji užívaného jména, „Mille Cerise“, nelze nalézt ani v nejobsáhlejších spisech neb seznamech. Lze tudíž míti za to, že je to domácí odrůda, jinde neznámá, snad nahodile vzrostlá někde v okolí Prahy, neb aspoň zdomácnělá.

Pro pěstování ve velkém nelze ji doporučiti, velice trpí při dopravě tlakem a přichází provlhlá a neúhledná na místo; zato však zasluhuje tím více doporučení k vysazování pro spotřebu místní a nejbližšího okolí, zvláště do domácích zahrad není snad plodnější odrůdy; jest výborná k jídlu a vábí na domácím trhu.

Roste všude, kde se daří jiným třešním, neuspokojuje jen v půdě příliš hubené a suché, plodí sice, ale plody jsou drobné, stromy brzo se přerodí a přestanou růsti, načež jen krnčí. V příznivé půdě roste však až do pozdního stáří a zůstává svěží, nepodléhá klejotoku, v čase květu příliš nezmrzá: měla i v letech 1913 a 1914 za stejných okolností s jinými, když ne hojně, tedy přece aspoň něco plodů.

Z mládí odrůstají stromy rychle, rozvětvují se v mohutné, přibližně kulovité, poněkud rozložené koruny; letorosty narůstají zprvu dlouhé a silné, rovné, později kratší a slabší, jsou na slunečné straně nahnědlé, ve stínu žlutavé, tenká odlupující se blána je pokrývá zvláště na slunečné straně tak roztrhaně, že barva proniká jen sem tam skvrnitě, nejvíce pak ve stínu; nenápadné tečky jsou roztroušeny všude.

Štíhlá, vejčitá oka mají hnědé, šedě obroubené šupiny a jsou na patkách dosti širokých, krátkých, mírně vysokých, s mohutnějšími žebérky, která letorost zcela mírně hranatí.

O něco větší, taktéž vejčitá, ostře zakončená květní poupata mají hnědé šupiny a jsou u spodu letorostu shluklá v četné růžice. (Viz obraz.)

Zelené, málo přihnědlé rašící lístky jsou po ukončeném vývoji as 130 mm dlouhé, 60 mm

široké, opak vejčité, takže nejširší jest místo blíže krátké špičky; jiné jsou více eliptické, stejně protažené na obě strany; kraj mají ostře, dvojmo pilovitě zoubkovaný, zoubky končí se malinkými hroty. Rudé, asi 40—48 mm dlouhé řapíky mají dosti velké žlázy hned pod čepelí listu a i na kraji těchto. Příplodní listy bývají o něco menší, stejného tvaru, mají však delší řapíky a žlázy na nich menší, tyto někdy chybějí zcela.

Kvete v řídkých chomáčích, povždy velice hojně. Poupata jsou v prvním rozpuku bílá, jen po špičkách maličko zarůžovělá a mají nahnědle zelené kalíšky. Jednotlivé květy jsou asi 37 mm široké a řidčeji sestaveny z užších, delších plátků.

Připojený barevný obraz, zhotovený podle větve z pomologického ústavu v Troji, znázorňuje dostatečně pravou velikost i tvar, barva však bývá o něco jasnější. Plodnost nejeví se na obraze tak velíká a to z toho důvodu, že pro zřetelnost byla odstraněna téměř polovice plodů, větve bývají plody zcela obaleny. Jak patrně, nejsou plody příliš velké, 10 kusů váží jen 70 g, jsou pěkného, srdčitého tvaru, asi 22 mm vysoké, 23 × 20 mm široké, u stopky široké a k temeni úzce zkulacené, se stran jsou jen málo stlačeny, po jedné straně se táhne, ač i také chybívá, nezřetelná čára, která se končí pod nejvyšším bodem temene rzivou, často vyvstalou jízvou.

Jasně zelené, mírně zakřivené, 40—45 mm dlouhé stopky vězí v úzkých, hlubokých jamkách a připojují se v nestejném počtu na krátkou, kostrbatou pastopku.

Barva něžné, lesklé slupky jest jasně červená, ve stínu zažloutlá, na místě sluncem ožehlém tmavěji červená, množství bledších pih a krátkých čárek prosvítá slupkou jako sklem, mimo to jest roztroušeno po celém plodu množství velice jemných, rzivých teček.

Měkká, mdle bělavě žlutavá dužnina jest plná nebarvivé šťávy, chuť její sladká, kořenitá a velmi dobrá.

Černý obraz znázorňuje velikosti plodu přiměřeně velké pecky. V deštivém počasí puká jako jiná.

Zraje mezi 1.—10. červencem a vydrží za příznivého počasí, tam, kde jest chráněna před ptactvem, které ji vyhledává se zvláštní oblibou, na stromě do 10.—20. července.

Bláha o ní píše: Tato výtečná třešně pro stůl nemá nikdy chyběti v zahrádce, jest vždy zdravá a velice úrodná. Ovoce velké, jemné, s nažloutlou dužninou a okořenělou sladkou šťavou.

V zahradách Zemského pomologického ústavu v Troji ji chovají pod jménem „Srdcovka přeúrodná“ čís. 134.

Jiná jména známa nejsou a v literatuře se nenalézají o ní nikde ani zmínky.

SRDCOVKA PŘEÚRODNÁ